

Paweł Valde-Nowak, Janusz Karol Kozłowski, Jan Rydlewski

Sromowce Wyżna, gm. Czorsztyn,
woj. nowosądeckie

Informator Archeologiczny : badania 13, 20

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

one zlokalizowane w zachodniej partii pola górniczego /wykop I/ 1979 i w jego części wschodniej /wykopy II/1979 i III/1979/. Ten ostatni przytykał bezpośrednio do wykopu Rydno Kopalnia I/1977 i był jego bezpośrednią kontynuacją w kierunku wschodnim.

Poza obszarem kopalni przebadano kilkanaście metrów kwadratowych obszaru będącego kontynuacją w kierunku południowym i zachodnim wykopu I/1978, gdzie uprzednio wystąpiło kamienne ognisko datowane C 14. Badania te nie dały wyników archeologicznych.

W wykopie I/1979 kopalni, odkryto jedno, niewielkie i płytkie rozgrzebiisko w warstwie zlepieńca hematytosnego związane najpewniej z technokompleksem z tylczakami łukowymi. Wykop II/1979 był archeologicznie jałowy, natomiast wykop III/1979 odsłonił fragment wielkiego systemu eksploatacji odkrywkowej zlepieńca hematytosnego, którego przebadana część zagłębiała się do ponad 2 m i miała długość około 7 m przy szerokości przekraczającej 5 m.

SROMOWCE WYŻNE, gm. Czorsztyn
woj. nowosądeckie

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr Paweł Walde-Nowak, Jan Rydlewski pod kierunkiem naukowym prof. dr.hab. Janusza Karola Kozłowskiego. Finansowało Muzeum Okręgowe w Nowym Sączu oraz Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko - /paleolit schyłkowy/.

Stanowisko zajmuje dobrze eksponowaną, cyplowatą ukształtowaną powierzchnię, związaną z erozyjnym poziomem lewobrzeżnej terasy Dunajca. Zlokalizowane zostało w miejscu zwanym "Między Potokami".

Wytyczono trzy wykopy o łącznej powierzchni 50 m². Poświadczają one zgodnie następujący układ warstw: około 15-30 cm gleby współczesnej, około 10-75 cm żółto-oliwkowej gliny, będącej utworem stokowym. Powyższe warstwy nakrywały grubej miąższości poziom jasno-brunatnej gliny zwietrzeliiskowej z dobrze wykształconym systemem pokorzeniowym. Głównym źródłem zalegania zabytków był poziom kolumnalny /w-wa II/, którego miąższość, a co za tym idzie, nasycenie zabytkami zmieniało się w zależności od położenia na stoku. Powyższe spostrzeżenia prowadzą do wniosku o zaburzonej strukturze pozostałości osadniczych.

W wyniku eksploracji uzyskano 854 wyroby kamienne, w tym: 22 rdzenie, 607 odłupków, 180 wiórow i 45 narzędzi. Wśród narzędzi wyróżniono: 5 drapaczy, 3 rylice, 1 półtylczak, 8 przekłuwaczy, 1 wiórowiec /fragm./, 2 zgrzebła, 1 zbrojnik geometralny, 23 odłupki i wóry retuszowane.

Do produkcji wyrobów użyto radiolarytu pieniąskiego /98%/. 2% przypada na importowany krzemień czekoladowy i jurajski podkrakowski

W aspekcie techniczno-typologicznym wyrobów inwentarz należy łączyć z kulturą magdaleńską późną i końcową.

Badania będą kontynuowane.